

Verhagen

of hij het met mij eens is dat telefonisch contact of een persoonlijke ontmoeting van de heer Solana zou kunnen helpen. Ik meen dat de minister en de heer Solana kunnen bepalen wanneer dit van belang is.

Minister **Verhagen**: Voorzitter, de heer Van Baalen heeft er gelijk in dat wij in deze zaak geen middel ongebruikt moeten laten. Ik heb dan ook zelf al twee keer contact gehad met de minister van Buitenlandse Zaken en ik heb vanochtend in mijn gesprek met de ambassadeur duidelijk gemaakt dat ik in de komende dagen telefonisch contact met mijn Iraanse collega wil hebben. Deze stap zal gezet worden. Ook over de mogelijkheden in het verband van de Europese Unie om onze grote zorgen kenbaar te maken bij de Iraanse autoriteiten en over een eventuele rol van de heer Solana daarbij vinden op dit moment nadere gesprekken plaats.

Mevrouw **Peters** (GroenLinks): Voorzitter. Ook onze fractie is zeer bezorgd, maar zij is er ook verheugd over, hoezeer de minister zich op dit dossier heeft geworpen. Hij zet alles op alles om het ergste te voorkomen. Alle opties zijn besproken en er zijn mogelijk ernstige consequenties als het verkeerd gaat. Op welk moment trekt de minister de conclusie dat het verkeerd gaat? En wat zal hij doen als bijvoorbeeld de hoogste ambtenaar geen toegang krijgt tot het proces? Dit lijkt een goede truc, maar is het moment om enkele van die zwaardere middelen toe te passen aangebroken als het inderdaad zo zal gaan? Kan de secretaris-generaal van de VN hierbij nog een rol spelen? En wil de minister ons steeds zo snel mogelijk informeren over nieuwe ontwikkelingen?

Minister **Verhagen**: Ik zeg de Kamer toe dat ik haar zal informeren over de stappen die wij nu zetten en die wij nog zullen zetten. Verder moet ik eerlijk zeggen dat ik er weinig behoefte aan heb om te speculeren over wat er zal gaan gebeuren. Ik vind dat onze inspanningen er nu op gericht moeten zijn, te voorkomen dat Al-Mansouri veroordeeld wordt en de doodstraf krijgt. Speculaties leveren geen bijdrage aan het bereiken van wat ons hoofddoel zou moeten zijn, dus als u het mij niet euvel wilt duiden, ga ik daar nu niet nader op in.

Mevrouw **Van Gennip** (CDA): Voorzitter. Ik heb veel waardering voor de persoonlijke betrokkenheid van de minister bij dit dossier. Deze discussie is wat wrang: aan de ene kant is er opluchting omdat het bericht dat wij kregen, waarschijnlijk niet juist is, maar aan de andere kant hebben wij nog steeds grote zorgen over hoe het nu verder zal gaan. Wij gaan ervan uit dat de minister ons zo snel mogelijk zal laten weten of het gelukt is om vandaag contact te krijgen met Al-Mansouri en of het mogelijk zal zijn om iemand van de ambassade toegang te laten krijgen tot het proces, dat kennelijk wel doorgaat.

Het is ook goed dat de minister aangeeft dat Europa hierin een duidelijke rol heeft, dat het helpt als verschillende Europese landen druk uitoefenen. In hoeverre trekt Nederland hierbij op met andere EU-landen die in een vergelijkbare situatie verkeren, landen die ook onderdanen in Iran hebben tegen wie een proces wordt gevoerd, om te bewerkstelligen dat zij allen iemand van de ambassade het proces kunnen laten bijwonen om erop toe te zien dat die mensen een eerlijk proces krijgen?

De minister is eigenlijk niet zo ingegaan op de rol van Syrië in deze kwestie. Als Syrië de heer Al-Mansouri

anderhalf jaar geleden niet aan Iran had uitgeleverd, zouden wij nu deze discussie niet gevoerd hebben. Ik vind dit ook wel een oordeel van de minister waard.

Minister **Verhagen**: Ik zeg toe dat wij al het mogelijke zullen doen om gezamenlijk op te trekken in het verband van de Europese Unie, ook met landen in een vergelijkbare situatie. Ik kan er niet in treden, welke activiteiten deze landen ondernemen om vertegenwoordigers van hun ambassade toegang te laten verkrijgen tot het proces van hun onderdanen, maar ik ben het ermee eens dat het nuttig is om gezamenlijk stappen te ondernemen bij de Iraanse autoriteiten.

Onlangs nog heb ik met de Kamer in het algemeen van gedachten gewisseld over de rol van Syrië in de regio. Er werd enigszins wisselend over gedacht in hoeverre Syrië hierin een rol kan spelen, maar ik kan er nu niets meer aan doen dat dit land Al-Mansouri in 2006 heeft uitgeleverd. Dit is nu eenmaal gebeurd. Dit geeft overigens aan dat de rol van Syrië in de regio belangrijk is, maar dat die niet altijd strookt met wat ons voor ogen staat.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Voorzitter. De D66-fractie vindt de situatie waarin de heer Al-Mansouri zich bevindt zeer zorgelijk. Ik ben blij te horen dat de minister bovenop de zaak zit, deze goed volgt en stappen gaat ondernemen om meer zichtbaarheid en duidelijkheid te krijgen. In het verleden hebben verschillende Kamerleden, waaronder ikzelf, samen met Amnesty International voor de ambassade gestaan. Vaak kregen wij geen antwoorden op onze vragen. De situatie is natuurlijk met name voor de familie zorgelijk. Ik begrijp dat de familie vandaag contact kan opnemen en dat de minister daarop zal toezien. Ik zou het prettig vinden als de Kamer vandaag te horen krijgt dat de familie echt contact heeft kunnen opnemen en dat er geen executie zal plaatsvinden.

Minister **Verhagen**: Voorzitter. Ik dank mevrouw Koşer Kaya voor de betrokkenheid. Zij stelde een vraag over mijn zichtbaarheid. Vanaf het begin heb ik mij bezighouden met duidelijk maken aan de Iraanse autoriteiten hoe de Nederlandse regering erin stond. Dat vond ik van groot belang. Mijn eigen zichtbaarheid vond ik van secundair belang. Zichtbaarheid, ook in de media, is op dit punt iets wat van belang kan zijn om de druk verder op te voeren. Op dit moment is het nodig die druk op te voeren en derhalve zeg ik toe de Kamer te informeren over de uitkomsten van het telefonische contact van de familie met Al-Mansouri. Als ik vandaag die informatie krijg van de zoon van Al-Mansouri dan zeg ik mevrouw Koşer Kaya toe de Kamer daarover vandaag te informeren.

Vragen van het lid Van Gent aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie over **de brandveiligheid van studentenhuisen**.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Een heel andere kwestie. De LSVb, de landelijke studentenvakbond, heeft een onderzoek gedaan via checkjekamer.nl onder andere naar de brandveiligheid. De uitkomsten

Van Gent

van dit onderzoek hebben de GroenLinks-fractie geschokt. Wat blijkt namelijk? Drie op de tien studenten hebben geen blusmateriaal en rookmelders in hun huis. Vier op de tien studenten hebben geen goede vluchtwegen. Kortom, duizenden studenten lopen groot gevaar. De huisbazen laten het erbij zitten. De studenten durven vaak niet te klagen, want zij zijn bang dat de gemeente vervolgens het pand zal sluiten en dat zij op straat komen te staan. Zij hebben liever een onveilige kamer dan geen kamer. Zij hebben vaak te maken met slechte kamers, die klein, duur en brandonveilig zijn. Er zijn te weinig kamers en er wordt een te hoge prijs voor gevraagd. De studenten krijgen er weinig voor terug. Onder studenten is er een grote woningnood.

Is de minister ook zo geschrokken van de uitkomsten van dit onderzoek? Hoe heeft het zover kunnen komen en wat gaat zij er op zeer korte termijn aan doen? Ik doe enkele suggesties. Zij kan gemeente en brandweer extra laten controleren in studentenhuizen. Zij kan de verhuurders aanschrijven, die immers verantwoordelijk zijn voor goed werkende geisers, rookmelders, brandblussers en vluchtwegen. De verhuurders moeten hoge boetes worden opgelegd indien zij deze verantwoordelijkheid niet waarmaken. Daarnaast kan het een goede suggestie zijn om een meldpunt voor studenten in te stellen bij de VROM-Inspectie, zodat deze kan ingrijpen bij levensgevaarlijke situaties. De woningnood onder jongeren heeft direct met de uitkomsten van het onderzoek te maken. Slechte, brandonveilige kamers kunnen nog steeds verhuurd worden, omdat je als jongere geen keuze hebt. Is de minister bereid om voor de behandeling van haar begroting te komen met een actie-A4'tje met maatregelen tegen de woningnood onder studenten en tegen de uitbuiting rond de kamerverhuur? Mijn suggestie: huurtoeslag voor onzelfstandige woonruimte.

□

Minister **Vogelaar**: Voorzitter. Dit is inderdaad een heel ander onderwerp dan waarover de Kamer net met mijn collega sprak, maar desalniettemin voor Nederland erg belangrijk.

Op de vraag of ik geschrokken ben van de uitkomsten van het onderzoek, kan ik zeggen dat ik geschrokken ben van de berichtgeving. Ik weet niet of mevrouw Van Gent over meer informatie beschikt, maar navraag bij de LSVb heeft mij geleerd dat het onderzoek nog niet is afgerond en dat dit een voorlopige presentatie is van voorlopige uitkomsten van een onderzoek. Ik ben dus geneigd om nog even het complete onderzoek af te wachten, voordat wij een aantal maatregelen treffen, zoals mevrouw Van Gent suggereerde.

Het is ook belangrijk om te kijken hoe de verantwoordelijkheden op dit terrein liggen. Op dit moment hangt bij de Kamer voor de aanpassing van de wetgeving hierover van mijn kant. Tot op heden zijn de gebruiksvoorschriften rond brandveiligheid een gemeentelijke verantwoordelijkheid. Wij hebben onlangs in een algemeen overleg daarover van gedachten gewisseld. Ik stel dus voor de gebruiksvoorschriften op landelijk niveau te uniformeren, zoals dat bij de bouwtechnische kant van de brandveiligheid inmiddels het geval is. Ik ga ervan uit dat in de loop van volgend jaar die gebruiksvoorschriften ingevoerd worden. De

regelgeving zal dan uniform zijn; die kan nu nogal per gemeente verschillen.

Vervolgens blijven de gemeenten verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de brandveiligheidsvoorschriften. Daarnaast ligt de primaire verantwoordelijkheid voor de toepassing van de gebruiksvoorschriften bij de verhuurder van de desbetreffende panden. Mevrouw Van Gent refereerde daar al aan. De verhuurder moet dus aangesproken worden. Maar natuurlijk hebben ook huurders enige verantwoordelijkheid voor de brandveiligheid van het pand. Wij allen weten dat het daar op een aantal punten toch helaas wel eens aan kan schorten. Ik heb het niet zelf gezien, maar als ik goed ben geïnformeerd toonde het NOS Journaal vanochtend beelden van een broodrooster met daarin een krant. Volgens mij kan een student met een beetje gezond verstand zelf bedenken dat dat niet de meest ideale opbergplaats voor de krant is.

De **voorzitter**: Het smaakt niet eens.

Minister **Vogelaar**: Het smaakt misschien niet, maar los daarvan creëer je een brandonveilige situatie. Dat is niet meteen te verkiezen.

Ik heb nooit het geluk gehad om in een studentenhuus te wonen, maar ik ben er wel eens op bezoek geweest, zeker met feestjes. Dan kwam het regelmatig voor dat er wat kratjes, al dan niet leeg, de nooduitgangen belemmerden. Dus wat dat betreft is er van de kant van de studenten zelf ook wel enige verantwoordelijkheid te nemen. Dat sluit ook aan bij het actieplan Brandveiligheid dat ertoe strekt het brandveiligheidsbewustzijn te verhogen en dat door mij samen met de minister van Binnenlandse Zaken wordt uitgevoerd. Wellicht mag uit het feit dat zo veel studenten het formulier van de LSVb over de studentenhuusvesting hebben ingevuld, de hoop geput worden dat zij op dit punt een stukje van die verantwoordelijkheid op zich nemen. Het lijkt mij echt prematuur om de maatregelen die mevrouw Van Gent voorstelt, nu te nemen. Ik zou willen afwachten tot het definitieve onderzoek van de LSVb beschikbaar is. Op grond daarvan wil ik bekijken of dit aanleiding geeft tot verdere maatregelen.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Het is altijd leuk om zo'n broodrooster erin te gooien of de kratjes met de volle of lege bierflesjes en de feestjes. Ik vind ook dat iedereen zijn eigen rotzooi moet opruimen, maar het gaat verder dan dat en ik vind dat de minister daarop te weinig serieus ingaat. Ik noem de niet werkende geisers en het ontbreken van rookmelders, brandblussers en vluchtwegen. Het gaat om commercieel verhuurde studentenhuizen van meer dan drie kamers, waar huisbazen de studenten uitmelken. Voor elke brandonveilige bezemkast worden hoge prijzen gevraagd. Dat komt omdat er grote woningnood is onder jongeren en studenten. Dit moet u niet bagatelliseren. Dit nieuws is al veel langer bekend. Ik heb zelf ook contact gehad met de LSVb en die verzekert mij dat het onderzoek bijna klaar is. De voorlopige uitkomsten bevestigen wat ik hier zeg: er zijn onveilige toestanden, waarop moet worden ingegrepen. Ik begrijp dat de minister bezig is met een "aanhang" en dat wij dit allemaal tot volgend jaar moeten afwachten. Ik vind dat dit niet kan. De minister moet nu ingrijpen. Ik heb gevraagd om de VROM-Inspectie hierop te zetten, zodat er een meldpunt komt,

Vogelaar

en ik heb gevraagd om er bij gemeenten op aan te dringen dat er beter gecontroleerd gaat worden. Mijn laatste vraag, die ik wil herhalen, is: wat gaat de minister doen aan de grote woningnood onder studenten en jongeren? Is zij bereid om mij daarover voor de begroting te informeren, rekening houdend met het idee van huurtoeslag voor onzelfstandige woonruimten?

Minister **Vogelaar**: Om misverstanden naar aanleiding van mijn grapje over het broodrooster te voorkomen: ik neem brandveiligheidsvraagstukken absoluut hartstikke serieus. Daarom komen wij met het actieplan om het brandveiligheidsbewustzijn bij huurders, verhuurders en particulieren te vergroten. Daarover kan geen misverstand bestaan. Mevrouw Van Gent herhaalt enkele voorgestelde maatregelen. Ik houd vol dat het verstandiger is om te wachten tot wij over het onderzoek beschikken en op grond daarvan de afweging te maken of het nodig is om verdere maatregelen te nemen. Op basis van de krantenberichten en zonder dat wij het onderzoek inderdaad hebben, zie ik daartoe nu geen aanleiding. Hoe eerder de LSVb met het onderzoek komt, des te beter. Dan kunnen wij bekijken of er iets nodig is.

De heer **Van der Ham** (D66): De GroenLinks-fractie baseert zich op een onderzoek dat nog niet helemaal klaar is. Ik begrijp dat de minister daarop nog niet wil reageren, maar D66 heeft samen met de Jonge Democraten een aantal jaar geleden ook een onderzoek gedaan naar brandveiligheid. Daaruit bleek bijvoorbeeld dat rookmelders, die ontzettend veel schade en problemen kunnen voorkomen, weliswaar soms in studentenhuizen aanwezig zijn maar het gewoon niet doen omdat ze op batterijen werken. Ik heb de toenmalige minister, mevrouw Dekker, toen onder andere voorgesteld: maak verplicht dat het geschakelde brandmelders zijn, zodat zij altijd functioneren en stel die ook bij bestaande studentenhuizen verplicht. Toenmalig minister Dekker heeft gezegd dat zij daarnaar zou kijken. Is dat inmiddels gebeurd? Is de minister bereid om dit in ieder geval op korte termijn te doen? Dat zou veel schade kunnen beperken.

Minister **Vogelaar**: Ik kan u daar geen antwoord op geven. Ik was niet op de hoogte van het feit dat die toezegging is gedaan door mijn voorganger. Ik moet u het antwoord op uw vraag dus even schuldig blijven. Ik wil daarnaar kijken en even terughalen wat daar toen over afgesproken is. Ik zal u daar schriftelijk over informeren. Zoals bekend komen de antwoorden op door u en de SP-fractie gestelde vragen over studentenhuusvesting nog naar de Kamer. Ik hoop dat de Kamer die antwoorden voor het verstrijken van de deadline op 1 november morgen van mij kan ontvangen.

Mevrouw **Leijten** (SP): Hoge huren, slechte woonomstandigheden en brandonveiligheid gaan vaak, zo niet altijd, gepaard met huisjesmelkerij. Los van het aanpakken van de brandonveiligheid moeten wij daarom ook kijken naar die huisjesmelkerij. Ik ben blij dat u daar uniformiteit in gaat aanbrengen. Huisjesmelkers zijn de profiteurs van de woningnood. Ik hoor graag van de minister wat zij gaat doen tegen de huisjesmelkers wier praktijken in Utrecht, Amsterdam, maar ook in veel kleinere steden wijd verbreid zijn.

Minister **Vogelaar**: Ik kom met een aantal maatregelen om huisjesmelkers aan te pakken, niet exclusief gekoppeld aan studentenhuusvesting, maar breder. Voorstellen op dat terrein kan de Kamer zeer binnenkort tegemoet zien.

Misschien is het goed om nog aan het adres van mevrouw Van Gent te melden dat kamerverhuur op dit moment al prioriteit heeft bij de VROM-Inspectie. De inspectie is er dus al mee bezig. Mevrouw Van Gent werp de vraag op of mensen wel naar de gemeenten durven te gaan. Huurders die een onveilige situatie constateren, kunnen zich altijd tot de VROM-Inspectie wenden om die onveilige situatie te melden. De inspectie kan dan heel gericht naar bepaalde situaties kijken. Ik zie mevrouw Van Gent het hoofd schudden en begrijp dat wel, maar het dilemma is in tal van dit soort situaties of je die aan de orde wilt stellen, of niet.

De **voorzitter**: Ik zie dat nog enkele leden een vraag willen stellen. Ik verzoek hun zich te beperken tot het onderwerp, en de vraagstelling niet te verbreden.

De heer **Madlener** (PVV): Voorzitter. Wij horen van deze minister weer van alles wat wij niet willen horen, namelijk: wij gaan kijken hoe de verantwoordelijkheden liggen, wij wachten af wat de gemeenten doen. De minister moet nu actie ondernemen en niet wachten tot dit kalf verdrinkt, zodat zij straks de put kan dempen. Ik verwacht dat zij nu met maatregelen komt, de gemeenten op hun verantwoordelijkheden wijst en zelf controleert of ze zich daaraan houden.

Minister **Vogelaar**: Het spijt mij, voorzitter, dat de heer Madlener iets in mijn uitspraken meent te horen wat ik niet heb gezegd. Ik heb niet gezegd dat ik ga kijken hoe de verantwoordelijkheden liggen. Ik heb gezegd hoe de verantwoordelijkheden liggen. Dat is glashelder. De verantwoordelijkheid ligt bij degene die het pand verhuurt. De huurder heeft zelf ook een verantwoordelijkheid om over de eigen brandveiligheid na te denken. Vervolgens heeft de gemeente een verantwoordelijkheid in het kader van het toezicht op naleving van de regelgeving. Er hangen wetgevingsvoorstellen bij de Kamer voor, ter uniformering van de gebruiksvoorschriften op het terrein van brandveiligheid. Ik zet dus daadwerkelijk een stap om de grote diversiteit die er nu op dat punt bestaat, te beëindigen. De heer Madlener zegt dat ik iets moet doen. Dat doe ik dus. Bovendien heb ik in mijn antwoord aan mevrouw Van Gent aangegeven dat voor de VROM-Inspectie toezicht op kamerverhuur een prioriteit is. Als de inspectie daarop inzoomt, hoort daarbij natuurlijk ook het kijken naar de brandveiligheid.

De heer Madlener stelt dus ten onrechte dat ik niets doe.

Mevrouw **Van der Burg** (VVD): Voorzitter. Ook de fractie van de VVD acht de brandveiligheid van studentenhuusvesting natuurlijk belangrijk. Wij hebben in een algemeen overleg uitgebreid over dit onderwerp gesproken en over de wetswijziging ten goede die er aankomt.

De handhaving is buitengewoon belangrijk. Wordt er door de VROM-Inspectie en de gemeenten gekeken naar juist die panden waarin extra risico's optreden? Wordt er dus met risicoprofielen gewerkt om het risico op brand zoveel mogelijk te beperken?

Vogelaar

Minister **Vogelaar**: Er wordt gewerkt met risicoprofielen. De VROM-Inspectie gaat dus niet willekeurig te werk en gaat niet als het ware op zoek naar de speld in de hooiberg. Er wordt nagedacht over waar risico's bestaan en hoe zeer gericht onderzoek kan worden gedaan naar de feitelijke brandveiligheid.

Vragen van het lid De Wit aan de minister van Justitie over de door criminele activiteiten verkregen winst van een kroongetuige.

De **voorzitter**: De SP-fractie heeft voorafgaande aan dit vragenuur 26 series vragen aangemeld die oorspronkelijk zijn ingediend als schriftelijke vragen. Voor al deze vragen was de termijn voor beantwoording verstreken, voor sommige vragen zelfs met meer dan twee maanden. Ik heb van deze 26 series vragen een serie vragen toegelaten voor dit vragenuur, te weten de genoemde vragen van de heer De Wit aan de minister van Justitie. Wij zullen dit in het vervolg steeds zo doen, opdat de termijn voor beantwoording van vragen niet door het kabinet wordt overschreden. Laat dit een signaal zijn.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. U heeft de oorsprong van deze mondelinge vragen helder toegelicht, waarvoor hartelijk dank namens mijn fractie. Het parlementslid dient zijn taak serieus te nemen. Een van de belangrijke taken van een parlementslid is het controleren van de regering. Bij die controle is het stellen van schriftelijke vragen een uitermate belangrijk middel. De regering moet dit middel dan wel serieus nemen en tijdig antwoorden. Wij zien dat dit niet gebeurt. Vragen worden op grote schaal veel te laat beantwoord en als ze al worden beantwoord, is de kwaliteit van het antwoord vaak zo slecht dat er vervolgvragen moeten worden gesteld. Mijn fractie vindt dit geen van manier van doen. Zij is van mening dat de regering abrupt wijziging moet brengen in haar werkwijze. Ik verzoek u de regering te vragen de openstaande vragen nu per omgaande te beantwoorden.

Voorzitter. Dan de vragen waar het vandaag om gaat. Ik zal ze niet herhalen, want de minister heeft ze al gezien. De kern van mijn vraag is dat er in ons land "deals" worden gesloten met criminelen. Een van de mogelijkheden is dat de winst die een crimineel heeft behaald met strafbare feiten en dankzij zijn criminele gedrag, tot maximaal de helft aan de crimineel mag worden gelaten. Ik heb deze vraag destijds gesteld naar aanleiding van een bericht in de krant. Ik zal niet over deze zaak spreken, maar ik vraag wel aan de minister of hij deze werkwijze verantwoord acht. Is het verantwoord dat er in de regels voor het OM is vastgelegd dat er een "deal" kan worden gesloten en dat een crimineel in het kader van zo'n "deal" de helft van de winst of het financieel voordeel mag behouden dat hij met zijn criminele gedrag heeft behaald? Is dit niet een verkeerd signaal naar de samenleving? Daardoor wordt de indruk gewekt dat misdaad loont en dat willen wij toch niet.

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. Deze vragen zijn op de

agenda geplaatst ter mondelinge beantwoording, omdat, zoals u en de heer De Wit al hebben gezegd, de schriftelijke vragen die zijn gesteld op 25 september jongstleden niet binnen de termijn van drie weken zijn beantwoord. Ik vind dit ook vervelend. Misschien is het goed om hier nog iets bij te zeggen. Ik heb op 16 oktober jongstleden het ambtsbericht van het Openbaar Ministerie ontvangen. Er zijn toen schriftelijke antwoorden voorbereid. Ik had er echter na ontvangst van het ambtsbericht en de behandeling daarvan binnen het ministerie behoefte aan om hierover ook nog van gedachten te wisselen met de voorzitter van het College van procureurs-generaal zoals ik vaker doe bij zaken van algemeen belang. Dit maakte het nodig om een uitstelbericht aan de Kamer te versturen. Ook dit bericht is opgesteld en het zou u bereikt hebben in ieder geval voordat de heer De Wit vroeg om mondelinge beantwoording van deze vragen. Ik ben vrijdagavond teruggekomen van de conferentie van de ministers van Justitie van Raad van Europa. Toen was het verzoek om uitstel gereed voor behandeling en ondertekening, maar het is niet in de tassen gekomen die ik bij aankomst op Schiphol heb meekregen, vermoedelijk omdat de tassen op waren bij Justitie. Het uitstelbericht heeft u daarom niet op tijd bereikt.

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor zijn uitleg. Ik hoop dat er voldoende geld is om in de toekomst nog een paar tassen aan te schaffen. Laten wij met elkaar afspreken dat vragen binnen de gestelde termijnen worden beantwoord.

Minister **Hirsch Ballin**: Ik zeg daar graag nog wat over. Er mag geen misverstand over bestaan dat Kamervragen serieuze aandacht verdienen. Ik heb de indruk dat de heer De Wit ook wel weet dat zijn vragen en de vragen van zijn collega's serieus worden genomen. Ik ontvang ook maar zelden nadere vragen van de heer De Wit in reactie op antwoorden op eerder gestelde Kamervragen. Ik ga hier graag nadrukkelijk op in nu over de termijn van beantwoording wordt gesproken. Het aantal vragen dat de bewindslieden van Justitie bereikt, is zeer groot. Ik heb in mijn eerste periode als minister van Justitie, die vierenhalf jaar duurde, samen met de toenmalige staatssecretaris 430 vragen mogen beantwoorden. Sinds 22 september vorig jaar mag ik dit ambt opnieuw vervullen. Sindsdien hebben de bewindslieden van Justitie 679 vragen beantwoord. In iets meer dan een jaar zijn dus aanzienlijk meer vragen beantwoord dan in die eerste periode van vierenhalf jaar. Wij waarderen deze intense belangstelling voor het beleidsterrein van Justitie. Wij zien daarin een teken van de betekenis die wordt gehecht aan ons beleidsterrein en aan de zorg voor de rechtshandhaving en de rechtsstaat.

De gang van zaken in dit geval is geweest zoals ik heb aangegeven. Ik zie er echter niet aan voorbij dat er ook gevallen zijn waarin vragen eerder beantwoord kunnen worden dan zij feitelijk worden. Vragen zijn vaak gecompliceerd. Soms moeten ambtsberichten worden gevraagd aan het openbaar ministerie of de politie en soms moet informatie bij meer dan één instantie worden opgevraagd. Uit mijn ervaring met Kamervragen merk ik op dat het buitengewoon lastig is als er interdepartementaal overleg nodig is. Als vragen worden gesteld aan meerdere bewindslieden, dan moeten ook antwoorden worden gegeven door meerdere bewindslieden. Als